

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра теорії та історії світової літератури

Курсова робота
з української літератури
на тему: «Жанрові-стильові особливості роману Галини Пагутяк
"Око світу"»

Студента групи СЛ(укр)03-21
Спеціальності 014 Середня освіта
спеціалізації 014.01 Українська мова і
література, освітньої програми
Українська мова і література,
англійська мова, зарубіжна література
Микитюка В. В.

Допущена до захисту «___» _____ року

Науковий керівник
проф. Мейзерська Т. С.
Завідувач кафедри
проф. Шимчишин М. М.

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ЄКТС ____

Київ 2023
ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНО-МЕТОДОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СТИЛЬОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОМАНІВ	7
1.1. Теоретико-методологічні основи стильових особливостей романів	7
1.2. Приклад сучасних жанрово-стильових особливостей романів	12
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЖАНРОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОМАНУ ГАЛИНИ ПАГУТЯК “ОКО СВІТУ	17
2.1. Характеристика роману Галини Пагутяк "Око світу"	17
2.2. Жанрово-стильові особливості роману Галини Пагутяк "Око світу"	20
ВИСНОВКИ	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	31
ДОДАТКИ	32

"Око світу" - це книга Галини Пагутяк, яка розповідає історію 14-річного підлітка на ім'я Ілько, який жив у селі Залокоть у Карпатах під час осені 1946 року.

Поняття "роман" і "Око світу" пов'язані тим, що "Око світу" - це саме роман, і він розповідає історію, яка відбувається в рамках цього художнього жанру. Роман "Око світу" розкриває події УПА та переживання персонажів під час цього історичного конфлікту.

Роман "Око світу" Галини Пагутяк є підлітковою книгою, яка розповідає про історичний період в Україні, коли Українська Повстанська Армія (УПА) боролася проти московського окупанта в Карпатах після Другої світової війни.

Роман відкриває читачам цей важливий період української історії через пригоди та долі молодих героїв.

Книга надихає національну гордість та патріотизм, розширює світовидчуття читачів та нагадує про важливі цінності.

Головний герой є зв'язковим УПА, що була підпільною організацією в Україні під час Другої світової війни та після неї, яка боролася за незалежність України від радянського впливу.

Романи завжди були не лише джерелом розваги, але і вікном у світ літературних шедеврів, де історії оживають, а персонажі стають незабутніми.

Один із таких незабутніх творів - роман "Око світу" від талановитої української письменниці Галини Пагутяк.

Цей роман - це захоплива подорож у минуле, насичена історією, драматизмом, та глибокими емоціями, що відкривають перед читачем частину історії України, яка заслуговує на увагу.

Мета роботи полягає у теоретичному узагальненні жанрово-стильових особливостей роману Галини Пагутяк "Око світу".

Відповідно до поставленої мети необхідно вирішити такі завдання:

уточнити сутність основи стильових особливостей романів;
дослідити основні риси стильових особливостей романів;
здійснити аналіз жанрово-стильових особливостей роману Галини Пагутяк "Око світу";
зробити висновки.

Об'єктом дослідження є роман Галини Пагутяк "Око світу".

Предметом дослідження є жанрово-стильові особливості роману Галини Пагутяк "Око світу".

Для досягнення поставленої мети й розв'язання завдань у роботі використовувалися наступні наукові методи:

порівняльний підхід до оцінки фольклорно-міфологічних явищ, аналізу наукової літератури за темою дослідження, аналізу та синтезу.

Інформаційною базою дослідження є наукові статті та науковометодичні матеріали з теми дослідження.

Результати даного дослідження мають теоретичне та практичне значення, оскільки вони торкаються розвитку сучасної української літератури.

Загальна структура роботи включає в себе вступ, шість розділів, висновки, список використаних джерел та додатки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНО-МЕТОДОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СТИЛЬОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОМАНІВ

1.1 Теоретико-методологічні основи стильових особливостей романів

Стилістичні особливості - це елементи літературного твору, що надають йому неповторну художню виразність та характер.

У контексті романів теоретичні та методологічні основи цих особливостей необхідні для розуміння багатого розмаїття оповідальних технік, мовного вибору та літературних прийомів, які автори використовують для створення захоплюючих історій.

Оповідальна точка зору: у романах часто використовуються різні оповідальні точки зору, такі як оповідання від першої особи, обмежена оповідь від третьої особи. Оповідання від першої особи дозволяє читачам глибоко поринути у психіку персонажа, а оповідання від третьої особи дає ширший та об'єктивніший погляд на історію.

Характеристика: Персонажі займають центральне місце у будь-якому романі, і їхнього розвитку автори використовують різні стилістичні прийоми. Характеристика включає як прямі описи, і непрямі методи, такі як дії персонажів, діалоги та внутрішні думки. Добре опрацьовані персонажі додають розповіді глибини та вірогідності.

Діалог: Діалог – потужний стилістичний інструмент у романах. Він не лише просуває сюжет, а й розкриває риси характеру, стосунки та емоції. Автори можуть використати діалог, щоб створити напругу, передати підтекст або дати уявлення про мотиви персонажів.

Символізм. Символізм - ключова стилістична особливість романів, де об'єкти, обстановка чи дії можуть нести глибше, часто алегоричне значення. Символи можуть збагатити оповідання, додаючи рівні інтерпретації та пропонуючи читачам взаємодіяти з текстом на символічному рівні.

Образи та образна мова. Автори часто використовують яскраві образи та образну мову, наприклад метафори, порівняння та персоніфікацію, щоб

створити насичені сенсорними описами та викликати емоційні реакції. Ці літературні прийоми посилюють занурення читача у історію.

Тон та настрій. Тон і настрої роману визначаються стилістичним вибором автора у мові, структурі речень та перспективі оповідання. Ці елементи сприяють загальній атмосфері та емоційному резонансу оповіді.

Оповідальна структура: Романи можуть відрізнятися за своєю структурою оповідання, включаючи лінійні, нелінійні або експериментальні форми. Структурний вибір, зроблений автором, впливає на темп, інтригу та тематичне дослідження історії.

Літературні алюзії та інтертекстуальність. Багато романів містять посилання на інші літературні твори, історичні події або культурні явища. Ці алюзії додають розповіді глибину і складність, пропонуючи читачам досліджувати зв'язки та інтерпретації, що виходять за межі самого тексту.

Таким чином, теоретичні та методологічні засади стилістичних особливостей романів є найважливішими компонентами літературного аналізу. Вони включають оповідальні прийоми, розвиток персонажів, вибір мови і різні літературні прийоми, які сприяють багатству і глибині оповідання. Розуміння цих основ підвищує нашу оцінку артистизму та майстерності оповідачів романів, роблячи процес читання ще кориснішим.

У літературі стилістичні елементи – це використання будь-якого з безлічі прийомів для надання допоміжного значення, ідеї чи почуття буквальному чи написаному. До нього входять: порівняння, метафора, синекдоха (виникає, коли частина чогось використовується для позначення цілого), персоніфікація, характерні (це коли ім'я персонажа має символічне значення), алегорія, образність та багато іншого.

Формальна структура належить до форм тексту. По-перше, текст — це роман, драма, вірш чи якась інша «форма» літератури. Однак цей термін може також стосуватися довжини рядків, строф чи пісень у віршах, а також до речень, абзаців або розділів у прозі.

Щобільше, такі видимі структури, як діалог та оповідання, також вважаються частиною формальної структури. Він включає: сюжетну лінію і сюжет, структуру сюжету, спогади, ознаки, алюзії і рамкову історію.

Формальна структура та стилістичні елементи в літературі тісно взаємопов'язані та доповнюють один одного. У той час як формальна структура визначає загальну організацію тексту, його композицію та послідовність подій, стилістичні елементи збагачують текст емоційними та символічними значеннями, роблячи його більш глибоким та проникливим.

Стилістичні елементи дозволяють авторам висловити свої думки та почуття яскравіше і креативніше.

Наприклад, метафори та порівняння можуть перетворити звичайні об'єкти та події символічні образи, які передають складні ідеї. Алєгорії можуть приховувати глибокі філософські та моральні концепції під поверхнею оповіді.

Формальна структура та стилістичні елементи працюють разом, щоб створити багатий та гармонійний літературний твір.

Вони сприяють поглибленню розуміння тексту та викликають інтерес у читача. Таким чином, у літературі, як і в мистецтві в цілому, поєднання форми та змісту відіграє вирішальну роль у створенні твору, що залишається актуальним та надихаючим протягом часу.

Індивідуальний стиль автора – це його індивідуальна манера викладу, вибір автором мовних засобів, співвіднесений із творчим задумом. На думку Сеймура Чатмана, «стиль – це продукт індивідуального вибору та закономірностей вибору серед мовних можливостей».

Літературне спілкування неоднорідне, і виходячи з його функцій (цілей) слід говорити про різні функціональні стилі. Основна функція художнього стилю, що відрізняє його від інших стилів, — естетично вразити читача, викликати почуття задоволення, викликане не тільки захопленням обраними мовними засобами та їх своєрідним розташуванням, а й тим, що читачі змушені робити власні висновки щодо мети автора. Крім того, художній

стиль має інформативну та переконливу функції, властиві та іншим функціональним стилям.

Яскравою особливістю функціонального стилю, що розглядається, є художній метод як особливий тип художнього бачення, спосіб вибору та аналізу письменником фактичного матеріалу, підхід письменника до дійсності, що утворює художню систему (реалізм, романтизм, модернізм, постмодернізм) або літературний напрямок (бароко, сентименталізм, натуралізм). Крім цього, стиль художньої літератури має такі мовні особливості:

справжні образи, досягнуті з допомогою засобів вираження;

вживання слів у контекстному та більш ніж одному словниковому значенні або хоча б під впливом лексичного середовища;

своєрідний індивідуальний підбір лексики та синтаксису, що відображає особисту авторську оцінку речей чи явищ.

Наукова мова не привертає до себе уваги, не намагається бути красивою або такою, що емоційно запам'ятовується.

Його завдання вказати не на себе, а на фізичний світ за його межами, який він намагається описати та пояснити. Літературна мова, навпаки, залежить від конотації, тобто. від на увазі, асоціації, навіювання та виклику значень або відтінків значення.

Літературна мова виразна: вона передає тон, ставлення та почуття. Хоча повсякденна мова також часто має коннотативний і виразний характер, загалом це не робиться навмисно чи систематично, оскільки її головна мета – практична. Літературна мова, однак, організовує мовні ресурси в особливу структуру, у складну єдність, щоб створити естетичний досвід, власний світ.

Таким чином, на відміну від наукової та повсякденної мови, форма літературної мови – вибір та розташування слів, що створюють естетичне переживання – невіддільна від його змісту.

Художній стиль переходить у мову поезії, емоційної прози та драми. Будучи обмеженими емоційною прозою, її жанри являють собою особливі

умовності змісту (наприклад, теми) та форми (включаючи структуру та стиль), які поділяються текстами, визначаючись через мінливість структури сюжету, обстановки, персонажів та мовних особливостей.

При такому підході, якщо розглядати його в широкому значенні, жанр визначається не лише з погляду його мови, а й з погляду особливостей, які можна охарактеризувати як зовнішні стосовно самого тексту.

До них відносяться такі області, як мета тексту, відношення автора і читача і засіб комунікації. текстів, визначених набором угод, що визначають як написання, і читання текстів. . Жанри часто розрізняються за формою повідомлення (наприклад, оповідання, драма), настроєм або відношенням (елегія, сатира), змістом (кримінал, наукова фантастика), відношенням до реальності (міметичний або неміметичний) та естетичного ефекту. чи поєднання цих критеріїв.

Тексти одного жанру, мабуть, мають спільні риси, хоча тексти можуть значно відрізнятися за своєю структурою і мовою.

Художній стиль та жанри літератури відіграють важливу роль у формуванні унікальної характеристики кожного твору та автора. Стиль є певним літературним відбитком автора, який проявляється у його виборі мовних засобів, манері викладу, та способі поводження з темами та символами.

Через стиль автор висловлює свою індивідуальність та творче бачення світу, створюючи унікальний літературний світ. Жанри, з іншого боку, визначають рамки, у яких автор працює. Кожен жанр має свої особливості та очікування, які впливають на структуру та зміст тексту. Жанр визначає, чи буде твір романом, віршем, драмою чи якимось іншим літературним форматом. Він також може включати елементи емоційної та естетичної спрямованості, що робить його важливим фактором у сприйнятті твору.

У результаті стиль і жанр взаємодіють і доповнюють один одного, допомагаючи автору висловити свої ідеї та викликати певні емоції у читача.

Вони є ключовими елементами літературного мистецтва, які роблять кожен твір унікальним та цікавим для аналізу та розуміння.

Розглянемо на прикладі романів.

Романи можна розділити різні категорії:

історичні романи (показують конфлікти епохи); військові романи;

дорожні романи (про уявну подорож);

пригодницькі романи; любовні історії;

психологічні романи (що розкривають душу людини);

сімейний епос (історія однієї чи кількох сімей);

соціальні романи; політичні романи;

філософські романи (що концентруються на зіткненні ідей чи концепцій); шахрайство (що стосується романів, у яких у серії епізодів розповідається про пригоди персонажів типу «бродячих шахраїв»);

готичні романи (про таємничі події у замках та захоплюючих, жорстоких подіях);

Крім того, романи називають гумористичними або сатиричними в залежності від їх тону та задуму; як алегоричні (персонажі та події є ідеї, що лежать за межами тексту і часто викладають моральний урок); і, нарешті, як епістолярні (що складаються з листів, якими обмінюються персонажі).

Визначення жанру тісно пов'язане з культурними, політичними, історичними та соціальними умовами, і будь-який текст можна розглядати як втілення певних моральних цінностей та ідеологічних передумов.

Передбачається, що це культури поділяють концепцію формування тексту відповідно до деякими жанрами і що способи адаптації текстів до жанрів може мати схожість у різних мовах.

1.2 Приклад сучасних жанрово-стильових особливостей романів

Сучасні романи відрізняються від класичних творів літератури не лише тематикою, але і стильовими особливостями. Ось деякі приклади сучасних жанрово-стильових особливостей у романах:

Множинні голоси та перспективи: Сучасні романи часто використовують багатоголосність, де кілька персонажів розповідають історію з власних точок зору. Це дозволяє читачеві отримати більше різних перспектив і зрозуміти різні сторони подій.

Використання технологій: Сучасні романи часто включають в себе технологічні елементи, такі як текстові повідомлення, електронна пошта, соціальні медіа тощо, що відображає сучасний спосіб життя та комунікації.

Реалізм та сатира: Сучасні романи відображають сучасні проблеми та суспільні тенденції, включаючи політичні, економічні та екологічні питання. Автори часто використовують сатиру для гострої критики сучасного суспільства.

Експерименти з формою: Деякі сучасні романи відзначаються експериментами з формою, такими як нестандартна структура, переплетені сюжетні лінії або нелінійний наратив.

Різні голоси і народні мови: Сучасні романи відображають різні голоси та народні мови, включаючи мови інших культур, що розширює репертуар стилів та голосів у сучасній літературі.

Сучасні романи відзначаються різноманітністю жанрово-стильових особливостей, які відображають сучасний світ та спосіб життя. Вони дозволяють авторам виразно та ефективно спілкуватися з читачами, розкриваючи актуальні теми та проблеми. Сучасна література відкриває широкий простір для творчого експерименту та інновацій, роблячи читання романів цікавим і актуальним досвідом.

Отже, літературні прийоми це способи вивести лист за рамки його простого, буквального значення. У цьому сенсі це методи, які допомагають читачеві зрозуміти, як читати твір.

Звичайні літературні прийоми, такі як метафори та порівняння, є будівельними блоками літератури та роблять літературу такою чарівною. Мова розвивається у вигляді літературних прийомів поезії та прози; різні типи образної мови змушують літературу іскритися по-різному.

Центральне місце у всіх літературних прийомах займає якість зв'язку: встановлюючи чи досліджуючи відносини між речами, літературні прийоми спонукають читача сприймати та інтерпретувати світ по-новому.

Однією з найпоширеніших форм зв'язку в літературних прийомах є порівняння.

Метафори та порівняння є найбільш очевидними прикладами порівняння. Метафора - це пряме порівняння двох речей - наприклад, "дерево - велетень".

Порівняння – це пряме порівняння: «дерево схоже на велетня». В обох випадках дерево порівнюється з чимось (гігантом) поза тим, чим воно буквально є (деревом), і, таким чином, пов'язане з ним. Інші літературні прийоми встановлюють по-різному зв'язку.

Наприклад, образи та яскраві описи тісно пов'язують лист зі світом почуттів. Алітерація використовує саме звучання слів до створення нових літературних зв'язків («алігатори та яблука»).

Спільним всім цих літературних прийомів і те, що вони створюють нові зв'язки: багаті верстви звуку, сенсу, емоцій, оповідання й, зрештою, значення, які перевершують викладені буквальні деталі. Саме вони відрізняють літературу від інших та роблять її унікальною силою.

Існує безліч літературних прийомів, кожен із яких вимагає власних прикладів та аналізу. Таким чином, почнемо з розгляду загальних літературних прийомів: літературних прийомів, які можна знайти як у поезії, так і у прозі. До кожного пристрою доклали приклади з літератури та вправи, які можна використовувати у своєму творчому листі.

Важливо, що літературні прийоми як надають тексту глибину і багатозначність, а й сприяють створенню сильних емоційних зв'язків між автором і читачем.

Вони можуть викликати симпатію, співчуття, радість, гнів або навіть здивування у читача, роблячи твір більш значущим і незабутнім.

Кожен автор має свій унікальний стиль і віддає перевагу певним літературним прийомам у своїх романах, які допомагають йому висловити свої думки та ідеї. Тому в літературі існує безліч способів встановлення зв'язків і передачі смислів.

На закінчення, літературні прийоми у романах грають ключову роль мистецтві слова, розширюючи горизонти розуміння та сприйняття світу. Вони дозволяють читачеві побачити глибокі смисли та нюанси у тексті, а автору — творчо висловити свої думки та почуття.

Таким чином, літературні прийоми роблять літературу невід'ємною частиною культури та мистецтва, надають їй унікальності та вічної актуальності.

На стильові особливості впливає використання мовних засобів, том розглянемо поширені літературні прийоми, які автора використовують у романах (табл.1.1).

Таблиця 1.1

Літературні прийоми, які автора використовують у романах

Стилістичний прийом	Опис стилістичного прийому	Приклади стилістичних прийомів
Метафори	Метафори, також відомі як прямі порівняння, є одним із найпоширеніших літературних прийомів. Метафора – це твердження, в якому два об'єкти, які часто не пов'язані між собою, порівнюються один з одним.	Очевидно, що дерево – це не бог – насправді це дерево. Однак, заявляючи, що дерево - це бог, читачеві створюється образ чогось сильного, великого та нерухомого. Крім того, використання слова "бог" для опису дерева, а не таких слів, як "гігант" або "гігантський", змушує дерево почуватися духовним центром лісу. Метафори дозволяють письменнику об'єднати кілька описів та зображень в одну коротку пропозицію. Метафора має набагато більшу вагу та цінність, ніж прямий опис. Якщо автор вирішив описати дерево як «великий духовний центр лісу», читач не зрозуміє всієї важливості розміру та масштабу дерева.
Аналогія	Аналогія це аргументативне	Приготувати макарони просто

	<p>порівняння: воно порівнює дві несхожі речі для висування аргументу. Зокрема, він стверджує, що дві речі мають однакову вагу, незалежно від того, чи ця вага є емоційною, філософською або навіть буквальною. Оскільки аналогічні літературні прийоми ґрунтуються на порівнянні, їх можна вважати формою метафори.</p>	<p>якраз два, три. Ця аналогія стверджує, що приготування макаронів і рахунок нагору — однаково прості речі. Цей формат "А відповідає Б" або "А відповідає Б" є поширеною структурою аналогії. Інша поширена структура літературних прийомів-аналогій - "А відноситься до Б так само, як С відноситься до D". Наприклад: Гордон Рамзі готує так само, як Меріл Стріп грає.</p>
--	--	--

Продовження таблиці 1.1

Порівняння	<p>Порівняння, також відомі як непрямі порівняння, за конструкцією схожі на метафори, але мають на увазі інше значення. Подібно до метафор, два незв'язані об'єкти порівнюються один з одним.</p>	<p>Порівняння може бути дуже ефективним інструментом в описовому мовленні. Ось приклади: "Вітер шумів, ніби муркотить голодний лев." - У цьому прикладі порівняння допомагає передати силу і грозу вітру, порівнюючи його з риком лева.</p>
Гіпербола	<p>Гіпербола - це просто драматичне слово, що означає надмірний драматизм. По суті, гіпербола відноситься до будь-якого перебільшеного опису чи твердження.</p>	<p>В якості конкретної вправи ви можете спробувати написати вірш або невеликий уривок про щось звичайне, використовуючи все більш і більше гіперболічний мову в кожному рядку або реченні. Ось приклад: Була жахлива спека – 75 градусів за Фаренгейтом. Квітневе весняне сонце скипіло кров і змусило птахів вибухати. Мені шкода, що я стрижу газон на ПОВЕРХНІ СОНЦЯ. (...і так далі!)</p>
Символізм	<p>Символізм поєднує у собі безліч ідей, представлених у метафорах та образах. По суті, символ — це використання об'єкта для представлення концепції — це щось на зразок метафори, лише короткіше.</p>	<p>Ось кілька символів, що дуже часто використовуються: "Світ" у вигляді білого голуба. «Кохання» у вигляді червоної троянди "Відповідність" в особі вівці "Ідея", представлена включенням лампочки</p>
Персоніфікація	<p>Персоніфікація - це саме те, на що це схоже: надання людських якостей</p>	<p>Персоніфікація (за допомогою зору): Машина пробігла марафон шосе.</p>

	<p>нелюдським об'єктам. Персоніфікація, також відома як антропоморфізм, є потужним способом викликати співчуття у ваших читачів.</p>	<p>Уособлення (за допомогою звуку): Машина кашляла, чхала та шипіла. Персоніфікація (за допомогою дотику): Машина була гладкою, як попка дитини. Персоніфікація (з використанням смаку) Автомобіль відчув гіркий смак асфальту. Персоніфікація (за допомогою запаху): Машині потрібен був холодний душ. Персоніфікація (з використанням уявних подій): Автомобіль із любов'ю згадував свого першого власника.</p>
Символізм	<p>Символізм поєднує у собі безліч ідей, представлених у метафорах та образах. По суті, символ — це використання об'єкта для представлення концепції — це щось на зразок метафори, лише короткіше.</p>	<p>Ось кілька символів, що дуже часто використовуються: "Світ" у вигляді білого голуба. «Кохання» у вигляді червоної троянди "Відповідність" в особі вівці "Ідея", представлена включенням лампочки</p>

Образність	<p>Образність - це те, на що вона схожа - використання образної мови для опису чогось. Фактично ми вже бачили образи в дії за допомогою попередніх літературних прийомів: описуючи дерево як «бога», дерево здається читачеві великим і міцним.</p>	<p>Є два інші, менш обговорювані типи образів: органічні та кінестетичні образи. Органічні образи відносяться до описів внутрішніх відчуттів - подій, що відбуваються всередині тіла. Кінестетичні образи – це образи руху та руху – подумайте про відчуття, які можна відчутти, бігаючи проти вітру. Органічний образ: за цієї новини дерево відчуло, як його ксилема впала. (Це також приклад персоніфікації, оскільки дерева не можуть відчувати те, що відчувають люди.) Кінестетичні образи: Дерево охолело, коли його власне листя кинулося на його кору.</p>
------------	---	---

Продовження таблиці 1.1

Отже, порівняння, аналогія, персоніфікація, символізм, образність, гіпербола і метафори - це всі важливі літературні прийоми, які допомагають авторам створювати багатий і виразний текст, передаючи свої ідеї і емоції

читачам. Порівняння та аналогія використовуються для встановлення подібностей або асоціацій між двома різними об'єктами чи явищами, роблячи текст більш зрозумілим і цікавим.

Персоніфікація надає людські характеристики неживим об'єктам або ідеям, що допомагає створити образи з власними характерами та діями. Символізм використовується для передачі певних значень або ідей через конкретні об'єкти або символи.

Образність допомагає створити відчуття відтворення об'єктів і сцен, надаючи тексту візуальну та сенсорну привабливість. Гіпербола використовує перебільшення або завищення для створення сильних вражень або підкреслення важливих ідей.

Метафори, навпаки, використовуються для порівняння об'єктів без використання "як" чи "ніби", створюючи нові асоціації та сприйняття.

Загалом, ці літературні прийоми допомагають авторам виразно та ефективно спілкуватися з читачами, створюючи багатий та запам'ятовуваний текст.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЖАНРОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОМАНУ

ГАЛИНИ ПАГУТЯК "ОКО СВІТУ"

2.1 Характеристика роману Галини Пагутяк "Око світу"

Галина Пагутяк - це відома українська письменниця, яка розкриває світ своїх творів через багатий внутрішній світ і фантастичний погляд на реальність.

Вона намагається висвітлити важливі історичні події та створювати літературні шедеври, які залишають слід у серцях читачів.

У відгуках до творів Галини Пагутяк відзначається, що вона здатна перенести читачів в інші світи та поглиблювати їх у неймовірні історії. Таким чином, кожен її роман стає подарунком для читачів, що розширює їхнє світовідчуття та заохочує ділитися важливими цінностями, такими як патріотизм та національна гордість.

"Око світу" - це не лише книга, але й свідчення віри в справедливість, героїзм і мужність нації. Вона залишає слід у серцях читачів і надихає на вивчення власної історії, яка є невід'ємною частиною нашого національного доробку.

"Око світу" - це перший в українській літературі підлітковий роман про Українську Повстанську Армію (УПА), написаний видатною українською письменницею Галиною Пагутяк.

Цей роман відкриває читачеві важливий період української історії - боротьбу національного визвольного руху проти московського окупанта в Карпатах після Другої світової війни.

Головний герой роману, 14-річний Ілько, стає зв'язковим УПА і вступає в цей важливий бій за свободу та незалежність України. Його мрії та внутрішній конфлікт створюють основу для розвитку сюжету. Ілько має дві головні мрії - вбити майора Жбанова, який є символом репресій і терору в селі, і знайти діамант "око світу", який є символом надії та незалежності.

Роман Галини Пагутяк розкриває перед читачем важливі моральні ділеми і вибори Ілька, які відображають складність ситуацій в умовах війни та окупації.

Він постає перед важливими питаннями: компроміс чи принциповість, людяність чи байдужість, свобода чи неволя.

Головний герой долає внутрішні сумніви і вибирає шлях боротьби за ідеали та права свого народу.

"Око світу" - це важливий літературний твір, який показує велику духовну силу українського народу та його бажання боротися за свободу та гідність. Роман Галини Пагутяк став вагомим внеском в українську літературу та літературний пам'ятник борцям за незалежність України.

Роман "Око світу" Галини Пагутяк відкриває перед читачем важливий період історії України - боротьбу за незалежність та свободу в умовах окупації.

Події, що відбуваються в селі Залокоть у 1946 році, стають тлом для розкриття внутрішнього конфлікту головного героя, 14-річного Ілька, який стає зв'язковим УПА.

Ілько має дві головні мрії - вбити майора Жбанова, символу терору та репресій в селі, та знайти діамант "Око світу", який стає символом надії та свободи для його народу. Ці дві мети визначають внутрішній конфлікт героя, його вибори та долю.

Авторка, Галина Пагутяк, розповідає про історію написання роману та свої зустрічі зі старожилами села Залокоть та навколишніх сіл, де відбувалися події тих героїчних днів.

Її розповідь живо і цікаво поєднується зі спілкуванням з дітьми та дорослою аудиторією, підкреслюючи важливість теми роману та його актуальність для сучасного читача.

"Око світу" Галини Пагутяк стає не лише літературним свідченням героїзму українського народу, але й заохочує молоде покоління до вивчення власної історії та патріотичних цінностей. Роман стає важливим літературним доробком, що заслуговує на увагу читачів будь-якого віку.

Авторка, Галина Пагутяк, розповідає, що ця книга була для неї особливою, і вона писала її не для того, щоб подобатися комусь або виграти призи. Вона писала її, тому що ця історія стала важливим шматком її душі, і вона вірила, що ця книга заслуговує на своє місце в літературі.

Важливим є той факт, що Галина Пагутяк підкреслює актуальність теми героїчного минулого України та важливість її вивчення для сучасного покоління.

Таким чином, "Око світу" стає не тільки літературним свідченням подій минулого, але і заохочує читачів, особливо молодь, вивчати історію своєї країни, розуміти цінність свободи та патріотичні цінності.

Галина Пагутяк продовжує внесок в українську літературу, розповідаючи історії, які залишають слід у серцях читачів.

Авторка зазначає, що писала цю книгу, коли суспільство спрямовувалося на спрощене сприйняття світу, але вона нагадує, що немає любові без ненависті, і показує читачам важливість збереження історичної пам'яті та національної гідності. "Око світу" стає своєрідним світлом у темряві, нагадуючи про героїзм та мужність тих, хто відстоював право України на свободу.

2.2 Жанрово-стильові особливості роману Галини Пагутяк "Око світу"

Роман "Око світу" Галини Пагутяк має ряд жанрових особливостей, які роблять його відмінним і цікавим твором.

Розглянемо основні жанрові особливості цього роману (табл.2.1):

Таблиця 2.1

Жанрові особливості роману "Око світу" Галини Пагутяк

Жанрова особливість	Опис
Пригодницький роман	"Око світу" можна віднести до жанру пригодницького роману. Головний герой, 14-річний Ілько, веде складну і небезпечну боротьбу в умовах війни та окупації. Роман сповнений різноманітними пригодами, небезпекою і напруженням, що робить його цікавим для читачів, які цінують захопливу дію.
Історичний роман	Роман також має риси історичного роману, оскільки він вбудований у історичний контекст України 1940-50-х років. Галина Пагутяк детально досліджує історичні події, зокрема боротьбу Української Повстанської Армії (УПА) за незалежність. Ця основа робить книгу історично цікавою та інформативною.
Воєнний роман	Роман має елементи воєнного жанру через відображення війни та бойових дій. Герої стикаються з ворожими військами, ризикуючи своїми життями, і відбиваються від нападів.

Продовження таблиці 2.1

Соціальний роман	Роман відображає різноманітні суспільні верстви і стосунки в українському селі того періоду. Авторка створює живописні портрети персонажів і відтворює соціальну атмосферу тих часів.
Характерний молодіжний роман	Роман також можна віднести до молодіжного роману, оскільки головний герой - підліток Ілько, і багато подій та переживань спрямовані на молодий читацький аудиторій. Це робить твір доступним та зрозумілим для підлітків,

	одночасно надаючи їм можливість зростати разом із головним персонажем.
Драматичний роман	Напруженість і драматичні моменти роблять цей роман дуже захопливим. Головний сюжетний конфлікт боротьби УПА з радянськими військами та колаборантами створює відмінну побудову сюжету і викликає сильні емоції у читачів.

Ці жанрові особливості роблять "Око світу" різноманітним і цікавим романом, який привертає різний читацький аудиторій та вражає своєю глибиною та інтенсивністю.

Роман "Око світу" Галини Пагутяк вирізняється багатьма жанровими особливостями, які роблять його багатограним і цікавим твором.

Поєднання пригодницького роману, історичного роману, молодіжного роману, воєнного роману, драматичного роману та соціального роману створює унікальну синергію та робить книгу цікавою для різних читачів.

Цей роман не лише розповідає захоплюючу історію героя, але й вбудовується у важливий історичний контекст України, розкриваючи події 1940-50-х років і боротьбу УПА за незалежність.

Таким чином, "Око світу" володіє яскравими жанровими особливостями, які роблять його літературним скарбом.

Також, роман "Око світу" Галини Пагутяк має численні стильові особливості, які відзначають його та роблять цей твір унікальним (табл.2.2):

Загалом, стильові особливості роману "Око світу" роблять його багатограним твором, який поєднує в собі історичний реалізм, національний колорит, поетичність та глибокі емоції.

Таблиця 2.2

Стильові особливості роману "Око світу" Галини Пагутяк

Стильові особливості	Опис
Відтворення аутентичного мовного стилю	Один із основних стильових аспектів роману - це відтворення аутентичного мовного стилю того періоду та місцевого карпатського діалекту. Герої розмовляють мовою, яка близька до реального спілкування селян 1940-50-х років, що надає роману автентичності і

	реалізму.
Образність та символізм	Галина Пагутяк вміло використовує образи та символи для підсилення ідеї роману. Наприклад, "Око світу" як діамант стає символом не тільки матеріальної цінності, але й внутрішньої духовної цінності, яку герой шукає. Образи природи, гір, лісів також глибоко пронизують твір і надають йому поетичність.
Стиль національної епіки	Авторка вдало використовує стилістичні прийоми, характерні для національної епіки. Вона розповідає історію свого народу, відтворює героїчні моменти та віршовані образи.
Діалоги та внутрішні монологи	Роман містить живі та правдиві діалоги між персонажами. Діалоги надають реалізму сценам і дозволяють читачеві краще зрозуміти персонажів та їхні мотивації. Внутрішні монологи героїв також розкривають їхні внутрішні почуття, роздуми і конфлікти.
Емоційна насиченість	Роман вражає своєю емоційною насиченістю. Герої переживають радість, страх, смуток, надію і відчуття гідності. Ці емоції передаються через мову та внутрішні монологи персонажів.
Драматизм та напруженість	Роман наповнений драматичними моментами та напруженістю, які створюються завдяки відмінній побудові сюжету та інтенсивному розвитку подій.

Таким чином, роман "Око світу" Галини Пагутяк виділяється різноманітними стильовими особливостями, які роблять його літературним шедевром. Відтворення аутентичного мовного стилю і місцевого діалекту додає реалізму та автентичності героїв, поглиблюючи занурення читача в історичний контекст.

Образи та символи, використані авторкою, розширюють глибину твору і додають йому поетичності.

Стиль національної епіки допомагає розповісти історію свого народу та підкреслити її героїчний характер.

Діалоги та внутрішні монологи надають персонажам життєвості та глибину, а їхні емоції роблять роман емоційно насиченим.

Драматизм і напруженість сюжету додають роману захопливості та ефектності.

Усі ці стильові особливості допомагають створити вражаючий літературний твір, який не лише розповідає цікаву історію, але і глибоко впливає на почуття та емоції читача. "Око світу" - це твір, який залишає незабутнє враження завдяки своїй майстерності і стильовій різноманітності.

Отже, роман детально розглядає події, які відбувалися в Україні в 1940-50-х роках, коли країна переживала складний історичний період.

Цей контекст служить основою для розкриття головної теми роману - боротьби Української Повстанської Армії (УПА) за незалежність від радянського окупанта. Авторка докладно досліджує цю історичну перспективу, роблячи книгу не тільки художнім твором, але і свідченням подій цього часу.

Таким чином, ми бачимо, що роман відображає різноманітні суспільні верстви і стосунки в українському селі того періоду.

Авторка створює живописні портрети селян, бойовиків, колаборантів та інших персонажів, що допомагає читачеві отримати повну картину суспільства і розуміти реакцію людей на події.

Роман наповнений драматичними моментами та напруженістю. Головний сюжетний конфлікт боротьби УПА з радянськими військами та колаборантами створює відмінну побудову сюжету. Ця напруженість утримує читача в напрузі протягом всього роману.

У романі "Око світу" Галини Пагутяк використовує різноманітні літературні прийоми, щоб створити цікавий і виразний текст. Деякі з основних літературних прийомів, які можна відзначити в цьому творі, включають (табл.2.3):

Авторка вдало відтворює аутентичний мовний стиль і діалект селян 1940-50-х років, надаючи твору автентичності та реалізму.

Використання символіки і образів надає роману глибину і поетичність, а також створює містичний підтекст.

Таблиця 2.3

Літературні прийоми у романі "Око світу"

Стильові особливості	Опис
Відтворення аутентичного мовного стилю	Авторка вдало відтворює мовний стиль того періоду та місцевого діалекту, що надає роману автентичності та реалізму. Герої розмовляють мовою, яка близька до реального спілкування селян 1940-50-х років.
Символізм та образність	Галина Пагутяк використовує образи та символи, які надають твору глибину і поетичність. Наприклад, "Око світу" як діамант стає символом не тільки матеріальної цінності, але й внутрішньої духовної цінності, яку герої шукає.
Стиль національної епіки	Авторка вдало використовує стилістичні прийоми, характерні для національної епіки. Вона розповідає історію свого народу, відтворює героїчні моменти та віршовані образи, що надає твору епічного характеру.
Діалоги та внутрішні монологи	Роман містить живі та правдиві діалоги між персонажами, які надають реалізму сценам і дозволяють читачеві краще зрозуміти персонажів та їхні мотивації. Внутрішні монологи героїв розкривають їхні внутрішні почуття, роздуми і конфлікти.
Емоційна насиченість	Роман вражає своєю емоційною насиченістю. Герої переживають радість, страх, смуток, надію і відчуття гідності, а ці емоції передаються через мову та внутрішні монологи персонажів.
Драматизм та напруженість	Роман наповнений драматичними моментами та напруженістю, які створюються завдяки відмінній побудові сюжету та інтенсивному розвитку подій.

Як бачимо, у романі "Око світу" Галини Пагутяк можна відзначити ряд стильових особливостей, які роблять цей твір видатним.

Галина Пагутяк успішно впроваджує стиль національної епіки, розповідаючи історію свого народу та відтворюючи героїчні моменти через віршовані образи.

Діалоги та внутрішні монологи персонажів допомагають читачеві краще зрозуміти їхні почуття і мотивації. Емоційна насиченість та драматизм роблять роман захоплюючим і сповненим інтенсивних моментів.

У цілому, стильові особливості "Ока світу" створюють глибокий, барвистий і емоційно насичений світ, який захоплює та залишає слід в серцях читачів.

ВИСНОВКИ

"Око світу" Галини Пагутяк - це роман, який об'єднує в собі багато жанрових та стильових особливостей, роблячи його видатним твором української літератури.

Найважливішою жанровою особливістю є пригодницький сюжет, який веде читача скрізь небезпечні та напружені ситуації, сповнені різноманітними пригодами.

Головний герой, 14-річний Ілько, змушений пройти складний психологічний шлях від підлітка до бойовика, і цей процес детально розкритий у романі, надаючи йому історичну та психологічну глибину.

Роман також можна віднести до історичного жанру, оскільки він вбудований у історичний контекст України 1940-50-х років та детально досліджує події того часу, зокрема боротьбу Української Повстанської Армії за незалежність.

Авторка вдало відтворює аутентичний мовний стиль та місцевий діалект селян того періоду, надаючи роману автентичності та реалізму. Вона також використовує образи та символи, які надають твору глибину і поетичність.

Наприклад, "Око світу" як діамант стає символом не тільки матеріальної цінності, але й внутрішньої духовної цінності, яку герой шукає.

Пагутяк вдається до стилю національної епіки, використовуючи стилістичні прийоми, характерні для української літературної традиції. Роман стає спробою розповісти історію свого народу та відтворити героїчні моменти через віршовані образи.

Діалоги та внутрішні монологи героїв надають твору реалізму та дозволяють читачеві краще зрозуміти персонажів та їхні мотивації.

Герої роману переживають радість, страх, смуток, надію і відчуття гідності, а ці емоції передаються через мову та внутрішні монологи персонажів.

Не менш важливим аспектом є драматизм та напруженість роману, які створюються завдяки відмінній побудові сюжету та інтенсивному розвитку подій. Читач не може відірвати очей від сторінок книги, спостерігаючи за долею героїв і переживаючи разом з ними їхні пригоди та випробування.

У цілому, "Око світу" - це роман, який поєднує в собі пригодницьку напруженість, історичну достовірність, мовну автентичність, символізм та глибокий емоційний зміст. Галина Пагутяк створила видатний твір, який залишить слід у серцях читачів та нагадає про важливі сторінки історії України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Долі героїв, боротьба триває та «Око світу» Галини Пагутяк. Музей міста-курорту Трускавця. URL: <https://museum-truskavets.in.ua/doli-geroyiv-borotba-tryvaye-ta-oko-svitu-galyny-pagutyak/> (дата звернення: 07.10.2023).
2. Ісаєва О.О. Методичні рекомендації щодо підготовки і написання наукових досліджень із літератури в системі Малої академії наук України // Всесвітня література в середніх навчальних закладах України. – 2005. – №10. – С.41–46.
3. Лесин В.М. Як працювати з книгою: Метод. посіб. – К.: Вища шк.
4. Мороз І.В. Структура дипломних, кваліфікаційних робіт та вимоги до їх написання, оформлення і захисту. – К.: НПУ ім. М.П.Драгоманова.
5. Український правопис. – К.: Наук. думка, 1993. – С. 151–152.
6. Пагутяк Г. Око світу. Клуб Сімейного Дозвілля. Книжковий інтернет-магазин. КСД. URL: https://bookclub.ua/catalog/books/childbooks_from_12_years/oko-svitu (дата звернення: 07.10.2023).
7. Стецик А. Події відбувались на території Дрогобиччини: Галина Пагутяк презентувала свою книгу "Око світу" – Дрогобич.City. Дрогобич.City. URL: <https://drohobych.city/articles/269924/podii-vidbuvalis-na-teritorii-drohobichchini-galina-pagutyak-prezentovala-svoyu-knigu-oko-svitu> (дата звернення: 07.10.2023).
8. Aspects of The Novel - E M Forster | PDF | Plot (Narrative) | Narrative. Scribd. URL: https://www.scribd.com/document/60580002/Aspects-of-the-Novel-E-M-Forster?utm_medium=cpc&utm_source=google_pmax&utm_campaign=3Q_Google_Performance-Max_RoW_P1_UGC&utm_term=&utm_device=c&gclid=CjwKCAjwyY6pBhA9EiwAMzmfwebYSkt5_rlhYJgm7SLEAqUOz7HI5524j

- R4CCShTc4KsOESlK3W2QBoC5F0QAvD_BwE (date of access: 09.10.2023).
9. Eightify. Defending Itself: The Power of the Novel. YouTube Video Summaries with Eightify AI ChatGPT. URL: <https://eightify.app/summary/true-crime/defending-itself-the-power-of-the-novel> (date of access: 09.10.2023).
  10. Gardner J. The Art of Fiction: Notes on Craft for Young Writers. Goodreads. URL: https://www.goodreads.com/book/show/32533.The_Art_of_Fiction (date of access: 09.10.2023).
  11. Rimmon-Kenan S. Narrative Fiction: Contemporary Poetics. Routledge & CRC Press. URL: <https://www.routledge.com/Narrative-Fiction-Contemporary-Poetics/Rimmon-Kenan/p/book/9780415280228> (date of access: 09.10.2023).
  12. The Novel – Michael Schmidt. Home | Harvard University Press. URL: <https://www.hup.harvard.edu/catalog.php?isbn=9780674724730> (date of access: 09.10.2023).
  13. The Theory of the Novel. MIT Press. URL: <https://mitpress.mit.edu/9780262620277/the-theory-of-the-novel/> (date of access: 09.10.2023).
  14. The Novel. Google Books. URL: https://books.google.com.ua/books/about/The_Novel.html?hl=ru&id=ymuctAEACAAJ&redir_esc=y (date of access: 09.10.2023).
  15. Theory of the Novel: A Historical Approach: 9780801863974 - AbeBooks. AbeBooks | Shop for Books, Art & Collectibles. URL: <https://www.abebooks.co.uk/9780801863974/Theory-Novel-Historical-Approach-080186397X/plp> (date of access: 09.10.2023).

ДОДАТКИ

Додаток А

Літературні прийоми, які автора використовують у романах (приклад стилістичних засобів)

Стилістичний прийом	Приклади стилістичних прийомів
Метафори	<p>Очевидно, що дерево – це не бог – насправді це дерево. Однак, заявляючи, що дерево - це бог, читачеві створюється образ чогось сильного, великого та нерухомого. Крім того, використання слова "бог" для опису дерева, а не таких слів, як "гігант" або "гігантський", змушує дерево почуватися духовним центром лісу.</p> <p>Метафори дозволяють письменнику об'єднати кілька описів та зображень в одну коротку пропозицію. Метафора має набагато більшу вагу та цінність, ніж прямий опис. Якщо автор вирішив описати дерево як «великий духовний центр лісу», читач не зрозуміє всієї важливості розміру та масштабу дерева.</p>
Порівняння	<p>Порівняння може бути дуже ефективним інструментом в описовому мовленні. Ось приклади:</p> <p>"Вітер шумів, ніби муркотить голодний лев." - У цьому прикладі порівняння допомагає передати силу і грозу вітру, порівнюючи його з риком лева.</p> <p>"На небі виграє місяць, наче срібний монета на синьому фоні." - Тут місяць порівнюється з монетою, щоб відзначити його яскравий блиск і форму.</p>
Аналогія	<p>Приготувати макарони просто якраз два, три.</p> <p>Ця аналогія стверджує, що приготування макаронів і рахунок нагору — однаково прості речі. Цей формат "А відповідає Б" або "А відповідає Б" є поширеною структурою аналогії.</p> <p>Інша поширена структура літературних прийомів-аналогій - "А відноситься до Б так само, як С відноситься до D".</p> <p>Наприклад:</p> <p>Гордон Рамзі готує так само, як Меріл Стріп грає.</p>
Образність	<p>Є два інші, менш обговорювані типи образів: органічні та кінестетичні образи. Органічні образи відносяться до описів внутрішніх відчуттів - подій, що відбуваються всередині тіла. Кінестетичні образи – це образи руху та руху – подумайте про відчуття, які можна відчутти, бігаючи проти вітру.</p> <p>Органічний образ: за цієї новини дерево відчуло, як його ксилема впала. (Це також приклад персоніфікації, оскільки дерева не можуть відчувати те, що відчують люди.)</p> <p>Кінестетичні образи: Дерево охоллоло, коли його власне листя кинулося на його кору.</p>
Символізм	<p>Ось кілька символів, що дуже часто використовуються:</p> <p>"Світ" у вигляді білого голуба.</p> <p>«Кохання» у вигляді червоної троянди</p> <p>"Відповідність" в особі вівці</p> <p>"Ідея", представлена включенням лампочки</p>

Персоніфікація	<p>Персоніфікація (за допомогою зору): Машина пробігла марафон шосе.</p> <p>Уособлення (за допомогою звуку): Машина кашляла, чхала та шипіла.</p> <p>Персоніфікація (за допомогою дотику): Машина була гладкою, як попка дитини.</p> <p>Персоніфікація (з використанням смаку) Автомобіль відчув гіркий смак асфальту.</p> <p>Персоніфікація (за допомогою запаху): Машині потрібен був холодний душ.</p> <p>Персоніфікація (з використанням уявних подій): Автомобіль із любов'ю згадував свого першого власника.</p>
Гіпербола	<p>В якості конкретної вправи ви можете спробувати написати вірш або невеликий уривок про щось звичайне, використовуючи все більш і більше гіперболічний мову в кожному рядку або реченні. Ось приклад:</p> <p>Була жахлива спека – 75 градусів за Фаренгейтом. Квітневе весняне сонце скипіло кров і змусило птахів вибухати. Мені шкода, що я стрижу газон на ПОВЕРХНІ СОНЦЯ. (...і так далі!)</p>

РЕЗЮМЕ

Курсова робота складається із 31 сторінки; 4 таблиць; 12 джерел літератури, розміщених на 2 сторінках; 1 додаток. Основний текст 30 сторінок.

Метою даної роботи є теоретичне узагальнення жанрово-стильових особливостей роману Галини Пагутяк "Око світу".

Об'єкт дослідження - це жанрово-стильові особливості роману Галини Пагутяк "Око світу".

Предметом дослідження є теоретико-методичні та науково-практичні аспекти управління жанрово-стильових особливостей роману Галини Пагутяк "Око світу".

В розділі 1 розглянуто основні теоретико-методологічні основи стильових особливостей романів.

В розділі 2 надана загальна характеристика жанрово-стильові особливості роману Галини Пагутяк "Око світу".

Ключові слова: романи, стильові, жанр, особливості, книга, аналіз.

Рік написання роботи 2023 р.

RESUME

The coursework consists of 31 pages; 4 tables; 12 sources of literature, placed on 2 pages; 1 appendix. The main text is 30 pages.

The purpose of this work is a theoretical generalization of genre and stylistic features of Halyna Pagutyak's novel "Eye of the World".

The object of research is the genre and style features of Halyna Pagutyak's novel "Eye of the World".

The subject of the study is the theoretical-methodical and scientific-practical aspects of managing the genre-stylistic features of Halyna Pagutyak's novel "Eye of the World".

Chapter 1 examines the main theoretical and methodological foundations of the stylistic features of novels.

Chapter 2 provides a general description of the genre and stylistic features of Halyna Pagutyak's novel "Eye of the World".

Key words: novels, style, genre, features, book, analysis.

The year of writing the work is 2023.